

«ЗАРЕЄСТРОВАНО»

Дніпропетровським обласним
Управлінням юстиції
від 11 листопада 2009 року

Свідоцтво № 8-тс

«ЗАТВЕРДЖЕНО»

Рішенням Загальних зборів членів
Товарної біржі «УМТБ»
від 19.10.2005 р.
Протокол № 04/05

«ЗАРЕЄСТРОВАНО»

Зі змінами
Головним управлінням юстиції
у Дніпропетровській області

Наказ від 05.10.2009 року № 1170

«ЗАТВЕРДЖЕНО»

Зі змінами
Загальними зборами членів
Товарної біржі „УМТБ”
від 15.09.2009 р.
Протокол № 02/09

В.о. начальника Головного
управління юстиції
_____ О.В.Захарова

РЕГЛАМЕНТ

ПОСТІЙНО ДІЮЧОГО ТРЕТЕЙСЬКОГО СУДУ ПРИ ТОВАРНІЙ БІРЖІ „УМТБ”

Регламент Постійно діючого третейського суду при Товарній біржі „УМТБ” (далі — Регламент) визначає порядок та правила вирішення спорів у Постійно діючому третейському суді при Товарній біржі „УМТБ” (далі — Третейський суд), правила звернення до Третейського суду, порядок формування складу Третейського суду, порядок обміну документами та письмовими матеріалами та інші питання, пов’язані з вирішенням спорів Третейським судом.

ЧАСТИНА I. ОРГАНІЗАЦІЯ ТРЕТЕЙСЬКОГО СУДУ

ГЛАВА 1. Загальні засади

Стаття 1. Статус третейського суду

1. Постійно діючий третейський суд **Товарної біржі „УМТБ”** (надалі — Третейський суд) є недержавним незалежним, постійно діючим третейським судом та здійснює свою діяльність у відповідності з чинним законодавством, що регулює діяльність третейських судів в Україні.

2. Третейський суд діє при **Товарній біржі „УМТБ”**, яка матеріально і організаційно забезпечує його діяльність.

3. Завданням Третейського суду є захист майнових і немайнових справ та охоронюваних законом інтересів фізичних чи юридичних осіб шляхом всебічного розгляду та вирішення спорів у відповідності з Законом України “Про третейські суди” та цим Регламентом. Діяльність Третейського суду та третейських суддів не є підприємницькою.

4. На розгляд Третейського суду можуть бути передані спори, що підвідомчі третейським судам у відповідності з Законом України “Про третейські суди”.

Стаття 2. Принципи організації і діяльності Третейського суду

Третейський суд утворюється та діє на принципах:

- 1) законності;
- 2) незалежності третейських суддів та підкорення їх тільки законам;
- 3) рівності всіх учасників третейського розгляду перед законом і третейським судом;
- 4) змагальності сторін, свободи в наданні ними третейському суду своїх доказів і у доведенні перед судом їх переконливості;
- 5) обов’язковості для сторін рішень третейського суду;
- 6) добровільності утворення третейського суду;
- 7) добровільної згоди третейських суддів на їхнє призначення у конкретній справі;
- 8) арбітрування;
- 9) самоврядування третейських суддів;
- 10) всебічності, повноти та об’єктивності вирішення спорів;
- 11) сприяння сторонам у досягненні ними мирової угоди на будь-якій стадії третейського розгляду.

Стаття 3. Законодавство, яке застосовується Третейським судом при вирішенні спорів

1. Третейський суд вирішує спори на підставі Конституції та законів України, інших нормативно-правових актів та міжнародних договорів України.

2. Третейський суд у випадках, передбачених законом або міжнародним договором України, застосовує норми права інших держав.

3. У разі відсутності законодавства, що регулює певні спірні відносини, Третейський суд застосовує законодавство, яке регулює подібні відносини, а за відсутності такого Третейський суд застосовує аналогію права чи керується торговими та іншими звичаями, якщо останні за своїм характером та змістом властиві таким спірним відносинам.

Стаття 4. Мова третейського розгляду

1. Розгляд справ у третейському суді провадиться українською мовою.
2. Якщо одна з сторін подає складу третейського суду клопотання про розгляд справи російською мовою, і при відсутності заперечення проти цього іншої сторони, склад третейського суду погоджується про розгляд справи російською мовою. При цьому процесуальні документи третейського суду приймаються українською мовою.
3. Сторона, яка надає документи чи письмові докази мовою іншою, ніж мова третейського розгляду, повинна забезпечити їх переклад на мову третейського розгляду. У будь-якому разі не портебують перекладу документи, викладені українською або російською мовами.

Стаття 5. Конфіденційність

1. Третейський суд, суддя третейського суду, працівники апарату Третейського суду не вправі розголошувати відомості та інформацію, що стали йому (їм) відомі під час третейського розгляду, без згоди сторін або їх правонаступників.
2. Забороняється вимагати від третейського судді надання документів, відомостей та інформації, якими він володіє у зв'язку з третейським розглядом справи, крім випадків, передбачених законами України.

ГЛАВА 2. Компетенція Третейського суду. Третейська угода.

Стаття 6. Компетенція Третейського суду

Третейський суд може розглядати будь-які справи, що виникають із цивільних та господарських правовідносин, за винятком:

- 1) справ у спорах про визнання недійсними нормативно-правових актів;
- 2) справ у спорах, що виникають при укладенні, зміні, розірванні та виконанні господарських договорів, пов'язаних із задоволенням державних потреб;
- 3) справ, пов'язаних з державною таємницею;
- 4) справ у спорах, що виникають із сімейних правовідносин, крім справ у спорах, що виникають із шлюбних контрактів (договорів);
- 5) справ про відновлення платоспроможності боржника чи визнання його банкрутом;
- 6) справ, однією із сторін в яких є орган державної влади, орган місцевого самоврядування, їхня посадова чи службова особа, інший суб'єкт під час здійснення ним владних управлінських функцій на основі законодавства, у тому числі на виконання делегованих повноважень, державна установа чи організація, казенне підприємство;
- 7) справ у спорах щодо нерухомого майна, включаючи земельні ділянки;
- 8) справ про встановлення фактів, що мають юридичне значення;
- 9) справ у спорах, що виникають з трудових відносин;
- 10) справ, що виникають з корпоративних відносин у спорах між господарським товариством та його учасником (засновником, акціонером), у тому числі учасником, який вибув, а також між учасниками (засновниками, акціонерами) господарських товариств, пов'язаних із створенням, діяльністю, управлінням та припиненням діяльності цих товариств;
- 11) інших справ, які відповідно до закону підлягають вирішенню виключно судами загальної юрисдикції або Конституційним Судом України;
- 12) справ, коли хоча б одна із сторін спору є нерезидентом України;
- 13) справ, за результатами розгляду яких виконання рішення третейського суду потребуватиме вчинення відповідних дій органами державної влади, органами місцевого самоврядування, їх посадовими чи службовими особами та іншими суб'єктами під час здійснення ними владних управлінських функцій на основі законодавства, у тому числі на виконання делегованих повноважень

Стаття 7. Третейська угода

1. Третейська угода може бути укладена у вигляді третейського застереження у договорі, контракті або у вигляді окремої письмової угоди.

2. Регламент розглядається як невід’ємна частина третейської угоди між сторонами, які звертаються до Третейського суду для вирішення конкретного спору.

3. У разі суперечності третейської угоди положенням цього Регламенту в будь-яких випадках застосовуються положення Регламенту.

4. Сторони можуть вказувати у третейській угоді про передачу спору безпосередньо до Третейського суду або просто посилатися на вирішення відповідного спору між ними третейським судом.

5. Третейська угода вважається укладеною в письмовій формі, якщо вона міститься у документі, підписаному сторонами, або якщо на неї є посилання при обміні сторонами листами, повідомленнями за телетайпом, телеграфом або з використанням інших засобів електрозв’язку, або шляхом обміну сторонами копій позовної заяви та відзиву на позов, в яких одна із сторін стверджує про наявність третейської угоди, а інша проти цього не заперечує.

6. Третейська угода має містити відомості про найменування сторін та їх місцезнаходження, предмет спору, місце і дату укладання угоди.

7. Правила правонаступництва щодо третейської угоди встановлюються законом.

8. Обмін документами та письмовими матеріалами між сторонами, а також між сторонами та Третейським судом чи його третейськими суддями здійснюється у порядку, встановленому цим Регламентом, за вказаними ними адресами.

9. Усі заяви, документи та інша інформація, що надаються стороною у справі Третейському суду, повинні бути також надані іншій стороні.

10. Надання документів іншій стороні здійснюється учасниками третейського розгляду самостійно, при цьому Третейському суду подаються докази такого надання (опис вкладення при відправленні цінного листа, виписка з реєстру поштових відправлень тощо).

11. Копія позовної заяви, відзиву на позов направляються стороні цінним листом з описом вкладення або вручаються повноважному представнику сторони особисто під розписку.

12. Акти Третейського суду (рішення, постанови, ухвали) направляються учасникам третейського розгляду рекомендованим листом з повідомленням про вручення чи листом з описом вкладення або вручаються повноважним представникам сторін особисто під розписку.

13. Усі інші документи і повідомлення між сторонами, а також між сторонами та Третейським судом чи його третейськими суддями можуть бути направлені звичайними листами, за телефаксом або телеграфом, номери яких вказані сторонами чи Третейським судом.

14. Документи та інші письмові матеріали вважаються отриманими за допомогою поштового зв’язку, якщо вони доставлені за постійними місцем проживання фізичної особи або за місцезнаходженням юридичної особи.

Якщо місце проживання чи місцезнаходження не можуть бути встановлені, письмові повідомлення направляються за останнім відомим місцем проживання фізичної особи чи за місцезнаходженням юридичної особи цінним листом з описом вкладення або іншим способом, який передбачає отримання доказів доставки документів та інших письмових матеріалів адресатові, та вважаються такими, що отримані в день такої доставки, навіть якщо на цей час одержувач за цією адресою не знаходиться чи не проживає, а про зміну своєї адреси ним не було повідомлено іншу сторону належним чином.

15. Питання щодо компетенції Третейського суду по конкретній справі вирішується при прийнятті справи до розгляду головою Третейського суду або за його дорученням – третейським суддею чи колегією третейських суддів. Якщо під час розгляду справи будуть з’ясовані додаткові підстави, які ставлять під сумнів компетенцію третейського суду на розгляд справи – питання про наявність у Третейського суду повноважень на розгляд справи вирішується складом Третейського суду чи третейським суддею, який розглядає спір одноособово. При цьому Третейська угода, що є частиною договору, тлумачиться як угода, яка не залежить від інших умов договору. Недійсність

окремих положень договору, контракту, що містить третейське застереження, не тягне за собою недійсність такого третейського застереження.

ГЛАВА 3. Склад третейського суду

Стаття 8. Третейські судді

1. Третейські судді, обираються **Загальними зборами членів Товарної біржі „УМТБ”** строком на 5 (п'ять) років з числа фізичних осіб, які мають знання, досвід ділові та моральні якості, необхідні для вирішення спору.

2. Список обраних третейських суддів, у тому числі голови Третейського суду та його заступника, подається до Дніпропетровського обласного управління юстиції. У разі змін складу третейських суддів, такі зміни подаються до Дніпропетровського обласного управління юстиції протягом 15 днів з моменту їх виникнення.

3. Третейськими суддями Третейського суду не можуть бути:

- а) особи, які не досягли повноліття,
- б) особи, які перебувають під опікою чи піклуванням;
- в) особи, які не мають вищої юридичної освіти;
- г) особи, які мають судимість;
- д) особи, визнані в судовому порядку недієздатними;
- е) судді судів загальної юрисдикції або Конституційного Суду України.

Стаття 9 Голова і заступник голови Третейського суду

1. Голова Третейського суду та заступник голови Третейського суду обираються **Загальними зборами членів Товарної біржі „УМТБ”** на 5 (п'ять) років.

2. Головою Третейського суду може бути обрана фізична особа, яка має досвід роботи за юридичною спеціальністю не менше 5 (п'яти) років, має вищу юридичну освіту.

3. Заступником голови Третейського суду може бути обрана фізична особа, яка має досвід роботи за юридичною спеціальністю не менше 3 (трьох) років і має вищу юридичну освіту.

4. Голова Третейського суду а за його письмовим дорученням – заступник голови, представляють Третейський суд у його відношеннях з іншими організаціями, підприємствами і установами, державними органами, загальними судами, господарськими судами та іншими особами. При організації діяльності Третейського суду, голова та його заступник виконують функції, передбачені цим Регламентом та Положенням про Третейський суд.

5. Голова Третейського суду та заступник голови Третейського суду мають право бути третейськими суддями у вирішенні спорів Третейським судом.

Стаття 10. Вимоги до третейських суддів при формуванні третейського суду

Третейським суддею, який розглядає справу одноособово, третейськими суддями у разі розгляду справи у складі трьох третейських суддів, можуть бути призначені особи із списку третейських суддів Третейського суду за їх згодою, які прямо чи опосередковано не заінтересовані в результаті вирішення спору, а також мають необхідний досвід, ділові та моральні якості, необхідні для вирішення спору.

Стаття 11. Формування складу третейського суду

1. Якщо сторони не домовились про те, що справа розглядається третейським судом у складі трьох третейських суддів, справа підлягає розгляду третейським суддею одноособово.

2. За клопотанням однієї із сторін третейського розгляду голова Третейського суду, або за письмовим дорученням голови Третейського суду його заступник може призначити розгляд справи третейським судом у складі трьох третейських суддів.

3. Голова Третейського суду з урахуванням складності справи або її суспільної значимості призначити розгляд справи третейським судом у складі трьох третейських суддів.

4. Третейський суддя, який розглядає справу одноособово, призначається за його згодою головою Третейського суду, або за письмовим дорученням голови Третейського суду його заступником із списку третейських суддів Третейського суду.

5. При розгляді справи у складі трьох третейських суддів головуючого складу третейського суду та третейських суддів призначає за їх згодою голова Третейського суду, або за письмовим дорученням голови Третейського суду його заступник із списку третейських суддів Третейського суду.

6. Після формування складу третейського суду, голова Третейського суду, або за письмовим дорученням голови Третейського суду його заступник передає справу головуючому складу третейського суду або третейському судді, який розглядає справу одноособово.

Стаття 12. Припинення повноважень третейського судді, складу третейського суду, заміна третейського судді

1. Якщо третейський суддя, склад третейського суду виявляються юридично або фактично не здатними виконувати свої функції або з інших підстав не здійснюють ці функції без виправданої затримки, повноваження кожного з них можуть бути припинені за погодженням сторін.

2. Повноваження третейського судді, складу третейського суду припиняються при їх заяві про самовідвід, або їх відводу у відповідності до Закону України “Про третейські суди” та цього Регламенту.

3. Повноваження третейського судді також припиняються:

- у разі набрання законної сили обвинувальним вироком суду щодо нього;
- у разі набрання законної сили судовим рішенням про визнання його обмежено дієздатним чи недієздатним;
- у разі його смерті, визнання його безвісно відсутнім або оголошення померлим рішенням суду, що набрало законної сили.

4. Голова третейського суду може за власною ініціативою вирішити питання про припинення повноважень третейського судді при наявності підстав, зазначених у цьому Регламенті.

5. У разі, якщо повноваження третейського судді припинені відповідно до цього Регламенту, інший третейський суддя призначається згідно з правилами цього Регламенту, які застосовувалися при призначенні третейського судді, який замінюється.

ГЛАВА 4. Самовідводи та відводи

Стаття 13. Підстави відводу чи самовідводу третейського судді

1. Третейський суддя не може брати участі у розгляді справи, а після його призначення підлягає відводу чи самовідводу:

- якщо він особисто чи опосередковано заінтересований у результаті розгляду справи;
- якщо він є родичем однієї із сторін або інших осіб, які беруть участь у справі, або перебуває з цими особами чи сторонами в особливих стосунках;
- на його прохання або за спільним рішенням сторін;
- у разі встановлення стороною обставин, які дають їй підстави вважати упередженим або необ'єктивним ставлення третейського судді до справи, про яке сторона дізналася після його призначення;
- у разі тривалого, більш як один місяць від дня призначення, невиконання ним обов'язків третейського судді у конкретній справі; – у разі виявлення невідповідності третейського судді вимогам, встановленим статтею 18 Закону України “Про третейські суди” ;
- якщо третейський суддя бере участь у вирішенні спору, який прямо чи опосередковано пов'язаний з виконанням ним службових повноважень, наданих державою.

2. Жодна особа не може бути третейським суддею у справі, в якій вона раніше брала участь як третейський суддя, але була відведена чи заявила самовідвід, як сторона, представник сторони або в будь-якій іншій якості.

Стаття 14. Порядок відводу чи самовідводу третейського судді

1. У разі звернення голови Третейського суду до особи зі списку третейських суддів Третейського суду за отриманням згоди на призначення її третейським суддею у конкретній справі ця особа повинна повідомити про наявність обставин, які є підставами для відводу чи самовідводу відповідно до статті 19 Закону України “Про третейські суди” та статті 13 цього Регламенту.

2. Третейський суддя повинен без зволікання повідомити сторони про підстави його відводу чи самовідводу, зазначені у статті 19 Закону України “Про третейські суди” та стаття 13 цього Регламенту, що виникли після початку третейського розгляду, та заявити самовідвід.

3. Письмова мотивована заява про відвід третейського судді має бути подана стороною протягом трьох днів після того, як цій стороні стали відомі обставини, які є підставою для відводу третейського судді відповідно до Закону “Про третейські суди” та цього Регламенту.

4. У разі пропуску встановленого строку питання про прийняття заяви про відвід третейського судді вирішується головою Третейського суду залежно від причин пропуску строку.

5. Заява сторони про відвід подається голові Третейського суду.

6. За відсутності заперечень іншої сторони щодо заявленого відводу третейський суддя є відведеним з дня подання стороною заяви про його відвід.

7. Якщо інша сторона не погоджується з відводом третейського судді, вона має право протягом трьох днів подати голові Третейського суду свої мотивовані заперечення. У цьому випадку питання про відвід вирішується головою Третейського суду, а у разі розгляду справи у кількості трьох третейських суддів головою Третейського суду спільно з іншими третейськими суддями, призначеними у справі, протягом п'яти днів з моменту отримання заяви сторони, рішення якого (яких) є обов'язковим для сторін.

8. Питання про відвід голови Третейського суду вирішується президією Третейського суду.

Стаття 15. Підстави та порядок відводу чи самовідводу експерта, перекладача

1. Якщо експерт, перекладач особисто чи опосередковано заінтересовані у результаті розгляду справи, або якщо вони є родичами однієї із сторін або інших осіб, які беруть участь у справі, або перебувають з цими особами чи сторонами в особливих стосунках вони підлягають відводу чи самовідводу.

2. Питання про відвід експерта, перекладача вирішується складом третейського суду.

ГЛАВА 5. Гонорари третейських суддів та порядок їх виплати

Стаття 16. Гонорари третейських суддів, порядок їх виплати

1. Третейському судді, який приймає участь у третейському розгляді, виплачується гонорар у порядку, визначеному директором **Товарної біржі „УМТБ”** за погодженням з президією Третейського суду. Якщо сплаченого Сторонами третейського збору не вистачає для сплати гонорару третейського суду – необхідні витрати покривається за рахунок **Товарної біржі „УМТБ”**.

2. Гонорари третейським суддям сплачуються **Товарною біржею „УМТБ”**. Для виплати гонорару **Товарна біржа „УМТБ”** може вимагати від третейського судді надання додаткових документів (копію довідки про ідентифікаційний номер, копію паспорту, тощо).

ГЛАВА 6. Апарат третейського суду та місце проведення третейського розгляду

Стаття 17. Секретаріат

1. Секретаріат здійснює функції, необхідні для забезпечення діяльності Третейського суду у відповідності з цим Регламентом. Секретаріат очолює відповідальний секретар.

2. Працівники секретаріату Третейського суду приймаються на роботу до **Товарної біржі „УМТБ”** або запрошуються за угодою.

Стаття 18. Відповідальний секретар

1. Відповідальний секретар Третейського суду може мати заступника.
2. Відповідальний секретар, а в його відсутність його заступник, організує та веде діловодство, пов'язане з діяльністю Третейського суду, а також виконує інші передбачені цим Регламентом функції.
3. Відповідальний секретар Третейського суду і його заступник призначаються **директором Товарної біржі „УМТБ”** за поданням голови Третейського суду. Розподіл обов'язків між ними, а також між іншими працівниками секретаріату, здійснює відповідальний секретар.

Стаття 19. Місце проведення третейського розгляду

Третейський розгляд проводиться за місцезнаходженням Третейського суду.

ЧАСТИНА II. ПРОВАДЖЕННЯ У ТРЕТЕЙСЬКОМУ СУДІ

ГЛАВА 7. Учасники третейського розгляду

Стаття 20. Склад осіб, які приймають участь у третейському розгляді

1. Особами, що приймають участь у третейському розгляді, є сторони та їх представники, а також, у випадках, передбачених цим Регламентом, треті особи та їх представники.
2. Сторонами третейського розгляду можуть бути юридичні та фізичні особи, які подали до Третейського суду позов про захист своїх прав та інтересів, або до яких пред'явлений позов.
3. Позивачами є юридичні та фізичні особи, які подали позов.
4. Відповідачами є юридичні та фізичні особи, до яких подана позовна вимога.
5. Позов може бути поданий сумісно декількома позивачами та/або одночасно до декількох відповідачів.
6. Треті особи вступають в третейський розгляд тільки зі згоди сторін третейського розгляду. Для залучення до третейського розгляду третьої особи, крім згоди сторін, необхідна також згода особи, яка залучається. Подання клопотання про залучення третьої особи допускається тільки до закінчення строку надання відзиву на позовну заяву. Згода на залучення третьої особи повинна бути викладена у письмовій формі.
7. Для об'єктивного і вірного третейського розгляду третейський суд вправі за власною ініціативою залучати третіх осіб за їх згодою без згоди сторін.

Стаття 21. Інші учасники третейського розгляду

Іншими учасниками третейського розгляду, які сприяють здійсненню третейського розгляду, можуть бути: експерти, свідки, перекладачі, секретар третейського розгляду.

Стаття 22. Права та обов'язки осіб, які приймають участь у справі

1. Особи, які приймають участь у справі, мають право знайомитись з матеріалами справи, робити з них виписки, знімати копії; заявляти відводи; надавати докази і ознайомлюватися з доказами, наданими іншими особами, що приймають участь у справі, до початку третейського розгляду; брати участь у дослідженні доказів; задавати питання іншим учасникам третейського розгляду, заявляти клопотання, робити заяви, давати пояснення третейському суду, наводити свої доводи по всім питанням, що виникають при розгляді справи; знайомитися з клопотаннями, заявленими іншими особами, заперечувати проти клопотань, доводів інших осіб, що приймають участь у справі; отримувати копії ухвал та рішень; користуватися іншими процесуальними правами, наданими їм цим Регламентом.
2. Особи, які приймають участь у справі, повинні добросовісно користуватися всіма наданими їм правами.
3. Особи, які приймають участь у справі, несуть обов'язки, передбачені цим Регламентом або покладені на них третейським судом у відповідності з цим Регламентом.

Стаття 23. Процесуальна правоздатність і процесуальна дієздатність

1. Здатність мати процесуальні права і нести процесуальні обов'язки (процесуальна правоздатність) визнається в рівній мірі за всіма юридичними і фізичними особами, які мають згідно з законом право на судовий захист в третейському суді своїх прав і законних інтересів.

2. Здатність своїми діями здійснювати процесуальні права і виконувати процесуальні обов'язки (процесуальна дієздатність) належить в третейському суді юридичним і фізичним особам.

3. Права і законні інтереси недієздатних фізичних осіб захищають в третейському розгляді їх законні представники.

Стаття 24. Участь у справі декількох позивачів або відповідачів

1. Позов може бути поданий до третейського суду сумісно декількома позивачами або до декількох відповідачів (процесуальна співучасть). Кожен з позивачів або відповідачів виступає в процесі самостійно. Співучасники можуть доручити ведення справи одному або декільком зі співучасників.

Стаття 25. Заміна неналежного відповідача

1. У разі, якщо при підготовці справи до судового розгляду або під час судового розгляду в суді буде встановлено, що позов пред'явлений не до тієї особи, яка повинна відповідати за позовом, третейський суд може за клопотанням або зі згоди позивача допустити заміну неналежного відповідача належним при його згоді на розгляд спору в Третейському суді, при наявності підписаної Третейської угоди.

2. Після заміни неналежного відповідача розгляд справи проводиться спочатку, про що третейський суд виносить ухвалу.

Стаття 26. Процесуальне правонаступництво

1. У випадках вибуття однієї з сторін третейського розгляду (реорганізація юридичної особи, уступка вимоги, переведення боргу, смерть фізичної особи та інші випадки переміни осіб у зобов'язаннях) третейський суд проводить заміну цієї сторони її правонаступником при згоді правонаступника і зазначає про це в ухвалі або в рішенні. правонаступництво можливе на будь-якій стадії третейського розгляду.

2. Для правонаступника усі дії, здійснені в третейському процесі до вступу правонаступника в справу, обов'язкові в тій мірі, в якій вони були обов'язкові для особи, яку правонаступник змінив.

Стаття 27. Зміна підстави або предмета позову, зміна розміру позовних вимог, відмова від позову, визнання позову, мирова угода

1. Позивач має право при розгляді справи в Третейському суді до прийняття рішення змінити підставу або предмет позову, збільшити або зменшити розмір позовних вимог.

2. Позивач має право при розгляді справи в Третейському суді до прийняття рішення відмовитись від позову повністю або частково.

3. Відповідач має право при розгляді справи в Третейському суді визнати позов повністю або частково.

4. Сторони можуть закінчити справу мировою угодою в порядку, передбаченому главою 14 цього Регламенту.

5. Третейський суд не приймає відмову позивача від позову, зменшення ним розміру позовних вимог, визнання відповідачем позову, не затверджує мирову угоду сторін, якщо це суперечить закону або порушує права інших осіб.

Стаття 28. Треті особи, які заявляють самостійні вимоги відносно предмета спору

1. Треті особи, які заявляють самостійні вимоги відносно предмета спору, можуть за їх згодою та за згодою сторін вступити у справу третейського розгляду до прийняття третейським

судом рішення, при умові існування щодо них Третейської угоди. Вони користуються усіма правами і несуть усі обов'язки позивача.

2. У разі якщо третя особа заявляє самостійні вимоги відносно предмета спору, вступила у справу після початку судового розгляду, розгляд справи в третейському суді проводиться спочатку.

3. Про вступ в справу третьої особи, яка заявляє самостійні вимоги відносно предмета спору, виноситься ухвала.

Стаття 29. Треті особи, які не заявляють самостійних вимог відносно предмета спору

1. Треті особи, які не заявляють самостійних вимог відносно предмета спору, можуть за їх згодою та за згодою сторін вступити в справу третейського розгляду на стороні позивача або відповідача до прийняття третейським судом рішення, якщо рішення в справі може вплинути на права або обов'язки по відношенню до однієї з сторін. Вони можуть бути залучені до участі у справі третейського розгляду за їх згодою за ініціативою третейського суду.

2. Треті особи, які не заявляють самостійних вимог щодо предмета спору, мають процесуальні права і обов'язки сторони, за виключенням права на зміну підстави або предмета позову, збільшення або зменшення розміру позовних вимог, відмови від позову, визнання позову або укладення мирової угоди, пред'явлення зустрічного позову.

3. Про вступ у справу третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмета спору, або про залучення в справу цієї особи або відмову про це третейським судом виноситься ухвала.

4. Вступ або залучення у справу третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмета спору, не тягне за собою розгляду справи спочатку.

ГЛАВА 8. Представництво у Третейському суді

Стаття 30. Ведення справ у Третейському суді через представників

1. Фізичні особи мають право вести свої справи у Третейському суді особисто або через представників. Особиста участь у справі фізичної особи не обмежує його права мати у цій справі представника.

2. Справи юридичних осіб ведуть у Третейському суді їх органи, що діють в межах повноважень, наданих їм законом, іншими нормативно-правовими актами і установчими документами, або представники.

3. Повноваження органів, які ведуть справи юридичних осіб, підтверджуються документами, що посвідчують службові повноваження їх представників, а при необхідності установчими документами.

Стаття 31. Особи, які можуть бути представниками у Третейському суді

1. Представниками у Третейському суді можуть бути особи, які досягли вісімнадцяти років, мають цивільну процесуальну дієздатність і належно посвідчені повноваження на здійснення представництва у Третейському суді.

Стаття 32. Документи, що посвідчують повноваження представників

1. Повноваження представників сторін мають бути посвідчені такими документами:

- 1) довіреністю фізичної особи;
- 2) довіреністю юридичної особи;

2. Довіреність фізичної особи повинна бути посвідчена нотаріально або посадовою особою організації, в якій довіритель працює, навчається, перебуває на службі, стаціонарному лікуванні чи за рішенням суду, або за місцем його проживання.

3. Довіреність від імені юридичної особи видається за підписом посадової особи, уповноваженої на це законом, статутом або положенням, з прикладенням печатки юридичної особи.

4. Повноваження адвоката як представника можуть також посвідчуватись ордером, який виданий відповідним адвокатським об'єднанням, або договором.

5. Оригінали документів, зазначених у цій статті, або копії з них, посвідчені третейським суддею, приєднуються до справи.

Стаття 33. Повноваження представника

1. Представник має право вчиняти від імені особи, яку він представляє, усі процесуальні дії, що їх має право вчиняти ця особа. Однак право представника на підписання позовної заяви, пред'явлення її у Третейський суд, пред'явлення зустрічного позову, повну або часткову відмову від позовних вимог, зменшення їх розміру, визнання позову, зміну предмета або підстав позову, укладення мирової угоди, передачу повноважень іншій особі (передоручення) повинно бути спеціально обумовлено у довіреності, виданій особою, що представляється.

ГЛАВА 9. Докази

Стаття 34. Докази

Доказами у третейському розгляді є будь-які фактичні дані, на підставі яких третейський суд встановлює наявність або відсутність обставин, що обґрунтовують вимоги і заперечення сторін, та інші обставини, що мають значення для правильного вирішення спору.

Стаття 35. Засоби доказування

Засобами доказування є пояснення сторін, третіх осіб, їхніх представників, показання свідків, письмові і речові докази, висновки експертів.

Стаття 36. Обов'язки доказування і надання доказів та їх зберігання

1. Кожна сторона третейського розгляду повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог і заперечень.

2. Третейський суд має право вимагати від сторін надання доказів, необхідних для повного, всебічного і об'єктивного вирішення спору.

3. Якщо третейський суд визнає за необхідне одержати документи від підприємств, установ, організацій, які не є учасниками третейського розгляду, він своєю ухвалою уповноважує сторони або одну із сторін одержати відповідні документи та надати їх третейському суду.

4. Сторони повинні надавати третейському суду докази в оригіналах чи належним чином засвідчених копіях.

5. Всі зібрані письмові докази разом з процесуальними документами сторін та третейського суду зберігаються у справі в прошитому та пронумерованому вигляді.

Стаття 37. Належність доказів

1. Третейський суд бере до розгляду тільки ті докази, які стосуються справи, що розглядається та предмета доказування.

2. Сторони мають право обґрунтовувати належність конкретного доказу для підтвердження їхніх вимог або заперечень.

Стаття 38. Допустимість доказів

1. Обставини справи, які за законом повинні бути підтверджені певними засобами доказування, не можуть підтверджуватися ніякими іншими засобами доказування.

2. Третейський суд не бере до уваги докази, які одержані з порушенням порядку, встановленого законом.

Стаття 39. Підстави звільнення від доказування

1. Обставини справи, визнані третейським судом загальновідомими, не потребують доказування.

2. Обставини, встановлені рішенням третейського суду, що набрало законної сили, не доказуються при розгляді інших справ, у яких беруть участь ті самі особи або особа, щодо якої встановлено ці обставини.

3. Рішення судів у цивільній або господарській справі, що набрали законної сили, обов'язкові для третейського суду про обставини, встановлені цими рішеннями по відношенню до осіб, які приймають участь у справі.

4. Вирок у кримінальній справі, що набрав законної сили, або постанова суду у справі про адміністративне правопорушення обов'язкові для третейського суду, що розглядає справу про цивільно-правові наслідки дій особи, стосовно якої ухвалено вирок або постанову суду, з питань, чи мали місце ці дії та чи вчинені вони цією особою.

Стаття 40. Звільнення від доказування обставин, визнаних сторонами

1. Третейський суд повинен сприяти досягненню сторонами згоди в оцінці обставин в цілому або в їх окремих частинах, проявляти в цих цілях необхідну ініціативу, використовувати свої процесуальні повноваження і авторитет третейського суду.

2. Визнані сторонами в результаті досягнутої між ними згоди обставини приймаються третейським судом як факти, ще не потребують подальшого доказування.

3. Визнання стороною обставин, на яких інша сторона обґрунтовує свої вимоги або заперечення, звільняє іншу сторону від необхідності доказування таких обставин. Визнання, викладені у письмовій формі, залучаються до матеріалів справи.

Стаття 41. Оцінка доказів

1. Третейський суд оцінює докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному, об'єктивному і безпосередньому дослідженні доказів, що є у справі.

2. Кожний доказ підлягає оцінці третейським судом поряд з іншими доказами.

3. Ніякі докази не мають для третейського суду заздальгідь встановленої сили.

Стаття 42. Письмові докази

1. Письмовими доказами є будь-які документи, акти, довідки, листування службового або особистого характеру або витяги з них, виконані у формі цифрового, графічного запису або іншим шляхом, що дозволяє встановити достовірність документа.

2. Документи, отримані через факсимільний, електронний або інший зв'язок, а також документи, підписані електронним цифровим підписом або іншим аналогом власноручного підпису, допускаються в якості письмових доказів у випадках і в порядку, встановлених законом, іншим нормативно-правовим актом або договором.

3. До письмових документів, що надаються третейському суду, виконаних повністю або в частині іноземною мовою, повинні бути додані їх належним чином завірнені переклади на українську мову.

4. Документ, отриманий в іноземній державі, визнається в третейському суді письмовим доказом, якщо він легалізований у встановленому порядку.

5. Іноземні офіційні документи визнаються у третейському суді письмовими доказами без їх легалізації у випадках, передбачених міжнародними договорами України.

6. Оригінали документів сторін, що є у справі, за заявами осіб, що їх представляють, можуть бути повернуті їм після прийняття рішення, якщо ці документи не підлягають передачі іншій особі. Одночасно з заявами зазначені особи надають належним чином завірнені копії документів або заявляють клопотання про засвідчення третейським судом вірності копій, що залишаються у справі.

7. Якщо третейський суд дійде висновку, що повернення оригіналів документів не нанесе шкоди правильному розгляду справи, ці документи можуть бути повернуті в процесі провадження у справі до винесення рішення.

Стаття 43. Речові докази

1. Речовими доказами є предмети матеріального світу, що містять інформацію про обставини, які мають значення для справи.
2. Речовими доказами є також магнітні, електронні та інші носії інформації, що містять аудіовізуальну інформацію про обставини, що мають значення для справи.

Стаття 44. Зберігання речових доказів

1. Речові докази зберігаються за місцем їх знаходження. Вони повинні бути детально описані, опечатані, а у разі необхідності зафіксовані на фото- чи відеоплівку.
2. Речові докази можуть зберігатися за місцезнаходженням Третейського суду, якщо третейський суд визнає це за необхідне.
3. Витрати на зберігання речових доказів розподіляються між сторонами у відповідності з правилами, встановленими цим Регламентом.
4. Третейський суд і зберігач вживають заходів по зберіганню речових доказів у незмінному стані.

Стаття 45. Огляд і дослідження письмових і речових доказів за місцем їх знаходження

1. Третейський суд може провести огляд і дослідження письмових і речових доказів за місцем їх знаходження у разі неможливості їх доставки в Третейський суд. Про проведення огляду і дослідження на місці виноситься ухвала.
2. Огляд і дослідження письмових і речових доказів проводяться третейським судом з повідомленням осіб, які приймають участь у справі, про місце і час огляду і дослідження. Нез'явлення належним чином повідомлених осіб не перешкоджає проведенню огляду і дослідження.

Стаття 46. Розпорядження речовими доказами, що знаходяться у Третейському суді

1. Речові докази, що знаходяться у Третейському суді, після їх огляду і дослідження третейським судом повертаються особам, від яких вони були отримані, якщо вони не підлягають передачі іншим особам.
2. Речі, які згідно закону не можуть знаходитись у користуванні окремих осіб, передаються відповідним організаціям.
3. З питань розпорядження речовими доказами третейський суд виносить ухвалу.

Стаття 47. Пояснення осіб, які приймають участь у справі

1. Особа, яка приймає участь у справі, представляє третейському суду свої пояснення про відомі їй обставини, які мають значення для справи, в письмовій або усній формі. За пропозицією третейського суду особа, яка приймає участь у справі, може викласти свої пояснення у письмовій формі.
2. Пояснення, викладені у письмовій формі, додаються до матеріалів справи.
3. Після оголошення пояснень, викладених у письмовій формі, особа, яка надала це пояснення, має право дати відносно нього необхідні пояснення, а також зобов'язана відповісти на питання інших осіб, які приймають участь у справі, третейського суду.

Стаття 48. Призначення експертизи

1. З метою правильного вирішення спору третейський суд має право зобов'язати сторони чи одну із сторін замовити проведення експертизи для роз'яснення питань, що потребують спеціальних знань, про що третейський суд виносить відповідну ухвалу.
2. У разі ухилення позивача від замовлення проведення експертизи, призначеної третейським судом, і при неможливості розглянути справу через дослідження інших доказів у справі, розгляд справи зупиняється, про що виноситься ухвала. При цьому в ухвалі зазначається про можливість

залишення позову без розгляду у разі подальшого ухилення від замовлення проведення експертизи.

3. У разі ухилення відповідача від замовлення проведення експертизи, призначеної третейським судом, третейський суд може зобов'язати замовити проведення експертизи позивача, або розглянути справу без проведення експертизи, дослідивши інші докази у справі.

4. Перелік і зміст питань, з яких повинна бути проведена експертиза, визначається третейським судом. Особи, які приймають участь у справі, мають право надати третейському суду питання, які повинні бути роз'яснені при проведенні експертизи.

5. В ухвалі про зобов'язання замовлення проведення експертизи зазначаються підстави для призначення експертизи; прізвище, ім'я і по-батькові експерта або найменування експертної установи, в якій повинна бути проведена експертиза; питання, поставлені перед експертом; матеріали і документи, надані в розпорядження експерта; строк, на протязі якого повинна бути проведена експертиза і повинно бути надано висновок третейському суду.

6. Висновок експерта оголошується у судовому засіданні і досліджується поряд з іншими доказами у справі. За клопотанням особи, яка приймає участь у справі, або за ініціативою третейського суду експерт може бути викликаний у засідання третейського суду. Експерт після оголошення його висновку має право дати по ньому необхідні пояснення, а також відповісти на додаткові питання осіб, які приймають участь у справі, і третейського суду.

Стаття 49. Показання свідків

1. За клопотанням особи, яка приймає участь у справі, третейський суд може викликати свідка для участі у третейському розгляді. Особа, яка заявляє клопотання про виклик свідка, зобов'язана зазначити, які обставини, що мають значення для справи, може підтвердити свідок, і повідомити суду його прізвище, ім'я, по-батькові і місце проживання.

2. Третейський суд за власною ініціативою може викликати у якості свідка особу, яка приймала участь у складенні документа, що досліджується третейським судом як письмовий доказ, або у створенні або зміні предмета, що досліджується третейським судом як речовий доказ.

3. За пропозицією третейського суду свідок може викласти показання, що надані усно, у письмовій формі. Показання свідка, що викладені у письмовій формі, залучаються до матеріалів справи. Це положення не застосовується, якщо веде протокол третейського розгляду або його фіксація технічними засобами.

4. Не є доказами відомості, які повідомлені свідком, якщо він не може зазначити джерело повідомлених ним відомостей.

ГЛАВА 10. Строки третейського розгляду

Стаття 50. Встановлення та обчислення строків третейського розгляду

1. Третейський розгляд здійснюється у строки, встановлені цим Регламентом або третейською угодою сторін.

2. Строки, встановлені законом, цим Регламентом або третейським судом, обчислюються роками, місяцями і днями, а також можуть визначатися вказівкою на подію, яка повинна неминуче настати.

3. Перебіг строку третейського розгляду починається з наступного дня після відповідної календарної дати або настання події, з якою пов'язано його початок.

Стаття 51. Закінчення строків третейського розгляду

1. Строк, обчислюваний роками, закінчується у відповідні місяць і число останнього року строку.

2. Строк, обчислюваний місяцями, закінчується у відповідне число останнього місяця строку. Якщо закінчення строку, обчислюваного місяцями, припадає на такий місяць, що відповідного числа не має, строк закінчується в останній день цього місяця.

3. Якщо закінчення строку припадає на вихідний, святковий чи інший неробочий день, останнім днем строку є перший після нього робочий день.

4. Перебіг строку, закінчення якого пов'язане з подією, яка повинна неминуче настати, закінчується наступного дня після настання події.

5. Останній день строку триває до 24 години. Строк не вважається пропущеним, якщо до його закінчення заява, інші документи чи матеріали або грошові кошти здано на пошту чи передані іншими відповідними засобами зв'язку.

Стаття 52. Наслідки пропусчення строків третейського розгляду

1. Право на вчинення процесуальної дії втрачається із закінченням строку, встановленого законом, цим Регламентом або третейським судом.

2. Документи, подані після закінчення строків третейського розгляду, залишаються без розгляду, якщо третейський суд за клопотанням особи, що їх подала, не знайде підстав для поновлення або продовження строку.

Стаття 53. Зупинення строків третейського розгляду

Зупинення провадження у справі зупиняє перебіг строків третейського розгляду. Зупинення цих строків починається з моменту настання тієї події, внаслідок якої третейський суд зупинив провадження.

Стаття 54. Поновлення та продовження строків третейського розгляду

1. Третейський суд поновлює або продовжує строк, встановлений відповідно законом, цим Регламентом за клопотанням сторони або іншої особи у разі його пропусчення з поважних причин.

2. Строки вчинення процесуальних дій, передбачені Законом України “Про третейські суди”, можуть бути поновлені або продовжені лише за спільною згодою сторін та складу третейського суду, яким вирішується спір.

3. Одночасно з клопотанням про поновлення чи продовження строку може бути вчинено ту дію або подано той документ чи доказ, стосовно якого заявлено клопотання.

4. З питань, зазначених у цій Стаття, третейським судом виноситься ухвала.

Стаття 55. Строк розгляду спору

1. Третейський суд застосовує заходи до розгляду спору по можливості у найкоротший строк. Строк третейського розгляду не може перевищувати 2 місяці з дня призначення складу третейського суду, призначення третейського судді, який розглядає справу одноособово, якщо інший строк третейського розгляду не встановлено третейською угодою сторін.

2. У виключних випадках голова Третейського суду вправі продовжити строк провадження у справі на необхідний час, якщо інше не встановлено третейською угодою сторін.

Стаття 56. Інші строки

Всі інші строки, пов'язані з третейським розглядом, визначені у конкретних Статтях цього Регламенту.

ГЛАВА 11. Витрати, пов'язані з вирішенням спору Третейським судом

Стаття 57. Склад витрат, пов'язаних з вирішенням спору третейським судом

До складу витрат, пов'язаних з вирішенням спору третейським судом, належать:

1) гонорари третейських суддів;
2) третейський збір, розмір, строки та порядок сплати якого сторонами визначаються цим Регламентом;

3) витрати, понесені третейськими суддями у зв'язку з участю в третейському розгляді, в тому числі витрати, понесені третейськими суддями на оплату проїзду до місця вирішення спору;

- 4) витрати, пов'язані з оплатою послуг експертів, перекладачів, якщо такі були запрошені чи призначені для участі в третейському розгляді;
- 5) витрати, пов'язані з оглядом і дослідженням речових та письмових доказів у їх місцезнаходженні;
- 6) витрати, понесені свідками;
- 7) витрати, пов'язані з оплатою стороною, на користь якої було прийнято рішення третейського суду, послуг представника, пов'язаних із наданням правової допомоги;
- 8) витрати, пов'язані з організаційним забезпеченням третейського розгляду;
- 9) витрати на листування третейського суду;
- 10) витрати на телефонний, телеграфний, телекксний, факсимільний, електронний та інший зв'язок;
- 11) гонорар секретаря третейського суду.

Стаття 58. Третейський збір

1. При поданні позовної заяви позивач зобов'язаний сплатити третейський збір.
2. До сплати третейського збору третейський розгляд за позовом зупиняється.
3. Якщо третейський збір не сплачується на протязі місячного строку з моменту подання позовної заяви, позовна заява залишається без розгляду.
4. У разі, коли третейський розгляд справи Третейським судом не відбувся чи був припинений, сплачений третейський збір повертається позивачу, крім випадків, якщо це було зумовлено відводом усіх суддів, укладанням сторонами мирової угоди, відмовою позивача від позову та іншими обставинами, передбаченими Законом України “Про третейські суди”.
5. У разі, коли третейський розгляд справи Третейським судом не відбувся чи був припинений з підстав, зазначених у **пункті 4 Стаття 98 цього Регламенту**, то сторони відшкодовують Третейському суду всі понесені ним витрати, про що зазначається в ухвалі Третейського суду.

Стаття 59. Витрати, які здійснюються Третейським судом з наступним стягненням з сторін спору

Витрати, пов'язані з організаційним забезпеченням третейського розгляду, витрати на листування Третейського суду, витрати на телефонний, телеграфний, телекксний, факсимільний, електронний та інший зв'язок, витрати, пов'язані з оплатою гонорару секретаря третейського суду, здійснюються Третейським судом з наступним стягненням з сторін спору, про що зазначається в Рішенні чи Ухвалі Третейського суду.

Стаття 60. Покриття витрат, які не включаються до складу третейського збору

1. Третейський суд може покласти на сторони або на одну з них обов'язок внести аванс на покриття витрат, які не включаються до складу третейського збору.
2. Аванс на покриття витрат, які не включаються до складу третейського збору, може бути витребуваний Третейським судом від сторони, яка заявила про необхідність здійснення дії, що приводить або може привести до цих витрат.
3. У разі участі у третейському розгляді третейського судді, який має місцеперебування поза місцем проведення засідання Третейського суду, позивач повинен внести аванс на оплату витрат його участі у третейському розгляді (по проїзду, проживанню тощо).
4. Якщо на прохання однієї з сторін при розгляді справи здійснюється переклад пояснень сторін, їх заяв тощо, а також питань, вказівок, ухвал, рішень Третейського суду, то витрати по перекладу оплачуються зазначеною стороною.

Стаття 61. Розподіл витрат, пов'язаних з вирішенням спору третейським судом

1. Розподіл витрат, пов'язаних з вирішенням спору третейським судом, здійснюється третейським судом у такому порядку:

- при задоволенні позову витрати покладаються на відповідача;
- при відмові в позові – на позивача;
- при частковому задоволенні позову – на обидві сторони пропорційно розміру задоволених вимог.

2. Порядок розподілу витрат, пов'язаних з вирішенням спору третейським судом, зазначається у рішенні або ухвалі третейського суду.

Стаття 62. Розміри третейського збору

1. Третейський збір обчислюється у розмірі 1 % від ціни позову але не менше 500 грн. і не більше 25 000 грн.

2. У справах немайнового характеру з позовних заяв по спорам, що виникають при укладенні, зміні або розірванні договорів (крім розірвання договорів найму (оренди), і по спорам про визнання правочинів недійсними та інших позовних заяв немайнового характеру — 100 грн.

3. За позовні заяви, що містять одночасно вимоги майнового і не майнового характеру, сплачується одночасно третейський збір, встановлений для позовних заяв майнового характеру і для позовних заяв немайнового характеру.

4. При зменшенні ціни позову сплачений третейський збір не повертається.

5. З врахуванням складності справи, що суттєво підвищує витрати часу й матеріальні витрати, пов'язані з третейським розглядом, голова Третейського суду може постановити ухвалу про збільшення розміру третейського збору але не більше ніж на 50 % (а по немайнових справах – не більш ніж до 2 000 грн.).

6. За клопотанням сторони голова Третейського суду може зменшити розмір третейського збору або відстрочити його сплату. У разі пред'явлення зустрічного позову відповідач користується правом на відповідне пропорційне зменшення розміру третейського збору, що сплачується за подачу зустрічного позову, та відстрочення його сплати.

Стаття 63. Порядок сплати третейських зборів та інших витрат

1. Суми третейських зборів та інших витрат, що підлягають сплаті Третейському суду вважаються сплаченими у день їх зарахування на поточний рахунок.

2. При сплаті третейського збору у платіжному дорученні у графі “Призначення платежу” повинно бути зазначено: “Третейський збір за розгляд спору між “.....” (найменування позивача та відповідача), а також сума позову. Документ про перерахування третейського збору залучається до матеріалів справи.

ГЛАВА 12. Протоколи

Стаття 64. Протокол засідання третейського суду

1. Протокол засідання третейського суду ведеться лише в разі наявності угоди між сторонами проведення протоколу.

2. Для ведення протоколу за згодою третейських суддів (третейського судді) сторонами може бути призначений секретар третейського розгляду. За його відсутності третейські судді можуть обрати секретаря із складу (крім головуючого) третейського суду, яким вирішується спір.

3. У протоколі засідання третейського суду зазначаються:

- 1) дата та місце розгляду справи;
- 2) прізвища третейських суддів і секретаря;
- 3) суть спору;

- 4) найменування сторін, їхніх представників, свідків, експертів, інших осіб, які беруть участь у розгляді справи;
 - 5) заяви та клопотання сторін;
 - 6) вказівки та вимоги до сторін по справі, висунуті третейським судом;
 - 7) розклад засідань третейського суду;
 - 8) зміст пояснень сторін та інших осіб, які беруть участь у справі;
 - 9) подані під час третейського розгляду докази, відомості про їх огляд;
 - 10) узгодження сторонами питання про необхідність зберігання та умови зберігання рішень третейського суду;
 - 11) витрати, понесені сторонами.
4. Протокол підписується секретарем та всіма третейськими суддями, які розглядали справу.

Стаття 65. Підстави та порядок відводу секретаря третейського розгляду, який веде протокол

1. Якщо секретар особисто чи опосередковано заінтересований у результаті розгляду справи, або якщо він є родичем однієї із сторін або інших осіб, які беруть участь у справі, або перебуває з цими особами чи сторонами в особливих стосунках, він підлягає відводу чи самовідводу.
2. Питання про відвід секретаря вирішується складом третейського суду.

ГЛАВА 13. Пред'явлення позову

Стаття 66. Пред'явлення позову

1. Провадження у справі порушується поданням позовної заяви.
2. Позовна заява подається у Третейський суд у письмовій формі і підписується керівником юридичної особи або іншою особою, яка має право діяти без довіреності від імені позивача, або фізичною особою-підприємцем, або фізичною особою, або уповноваженим довіреністю представником позивача.
3. Датою подання позовної заяви вважається день її вручення Третейському суду, а при відправці позовної заяви по пошті – дата штемпеля поштового відомства відправника (а у разі його відсутності – одержувача).
4. У разі якщо сторона подає позовну заяву у зв'язку з правовідносинами, які вже є предметом третейського розгляду між тими ж сторонами у відповідності з цим Регламентом, голова Третейського суду на прохання будь-якої з сторін може об'єднати вимоги, що містяться у різних позовних заявах в одне провадження.

Стаття 67. Зміст позовної заяви

1. У позовній заяві, що подається до Третейського суду, повинні зазначатися:
 - назва Третейського суду;
 - дата подання позовної заяви;
 - найменування і юридичні адреси сторін, які є юридичними особами, та/або прізвище, ім'я, по-батькові, дата народження, місце проживання і місце роботи сторін, які є фізичними особами;
 - найменування і юридична адреса представника позивача, якщо він є юридичною особою, або прізвище, ім'я, по-батькові, дата народження, місце проживання і місце роботи представника, який є фізичною особою, у випадках, коли позов подається представником;
 - зміст вимоги, ціна позову, якщо вимога підлягає оцінці;
 - обставини, якими обґрунтовані позовні вимоги, докази, що їх підтверджують, розрахунок вимог;
 - посилання на наявність третейської угоди між сторонами та докази її укладення;
 - перелік письмових матеріалів, які додаються до позовної заяви;
 - підпис позивача або його представника з посиланням на документ, що засвідчує повноваження представника.

2. У позовній заяві можуть бути зазначені номери телефонів, факсів, адреси електронної пошти, інші відомості, що мають значення для розгляду та вирішення справи.

Стаття 68. Документи, що додаються до позовної заяви

До позовної заяви додаються документи, що підтверджують:

- 1) наявність третейської угоди;
- 2) обґрунтованість позовних вимог;
- 3) повноваження представника;
- 4) направлення копії позовної заяви іншій стороні (опис вкладення про відправлення цінного листа, виписка з реєстру поштових відправлень тощо).

Стаття 69. Ціна позову

1. Ціна позову визначається:

- 1) у позовах про стягнення грошових коштів — сумою, яка стягується;
- 2) у позовах про визнання права власності на майно або його витребування — ринковою вартістю майна;
- 3) у позовах про розірвання договору найму (оренди) — сукупністю платежів за користування майном протягом строку, що залишається до кінця дії договору;
- 4) у позовах, які складаються з кількох самостійних вимог, - загальною сумою всіх вимог.

2. Якщо позивач не визначив або неправильно визначив ціну позову, голова Третейського суду за власною ініціативою визначає ціну позову на підставі наявних відомостей, про що виноситься мотивована ухвала.

Стаття 70. Прийняття позовної заяви і порушення провадження у справі

1. Питання про прийняття позовної заяви до провадження Третейського суду вирішується головою Третейського суду у триденний строк з дня отримання позовної заяви третейським судом.

2. При прийнятті позову Третейський суд вирішує питання про наявність і дійсність угоди про передачу спору на розгляд Третейського суду.

3. У разі, якщо Третейський суд дійде висновку про відсутність або недійсність зазначеної угоди, він відмовляє у розгляді справи. Про відмову у розгляді справи виноситься мотивована ухвала, яка надсилається сторонам. При цьому заявнику разом з ухвалою повертаються позовні матеріали.

4. Третейський суд приймає до провадження позовну заяву, подану з додержанням вимог цього Регламенту до його форми і змісту.

5. Про прийняття позовної заяви голова Третейського суду постановляє ухвалу, якою порушується провадження у справі.

6. В ухвалі зазначається про підготовку справи до третейського розгляду, дії, які належить виконати особам, які приймають участь у справі, і строки їх виконання.

7. Ухвали про прийняття позовної заяви до провадження Третейського суду та порушення провадження у справі направляються особам, які приймають участь у справі, не пізніше трьох днів після дня її винесення.

8. Своєю ухвалою голова Третейського суду може доручити вирішення питань, передбачених цією статтею, третейському сууді або колегії суддів.

Стаття 71. Усунення недоліків позовної заяви

1. Встановивши, що позовна заява подана без додержання вимог цього Регламенту, голова Третейського суду пропонує позивачу усунути виявлені недоліки.

2. Якщо ці недоліки будуть усунуті, то датою подання позовної заяви вважається день її вручення Третейському суду, а при відправці позовної заяви по пошті – дата штемпеля поштового відомства відправника (а у разі його відсутності – одержувача).

Стаття 72. Відзив на позовну заяву

1. Відповідач повинен надати Третейському суду письмовий відзив на позовну заяву. Відзив на позовну заяву направляється позивачу та Третейському суду по пошті або шляхом вручення не менше ніж за три дні до першого засідання третейського суду.

2. Неподання відповідачем відзиву у встановлені цією Стаття строки не звільняє його в подальшому від виконання вимог Третейського суду про надання відзиву на позов.

3. Наслідки невиконання вимог Третейського суду можуть бути встановлені складом третейського суду.

Стаття 73. Зустрічний позов

1. Відповідач вправі подати зустрічний позов для розгляду Третейським судом, якщо такий позов є підвідомчим Третейському суду та може бути предметом третейського розгляду відповідно до третейської угоди.

2. Зустрічний позов може бути подано на будь-якій стадії третейського розгляду до прийняття рішення по справі.

3. Третейський суд приймає зустрічний позов до спільного розгляду з первісним позовом, якщо обидва позови взаємно пов'язані та їх спільний розгляд є доцільним, зокрема, коли вони впливають з одних і тих самих правовідносин або коли вимоги за ними можуть враховуватися.

4. Зустрічний позов має відповідати вимогам Стаття 35 Закону України “Про третейські суди” та Статтям 64, 65 цього Регламенту.

5. Сторона зобов'язана надати відзив на пред'явлений до неї зустрічний позов у порядку та строки, передбачені цим Регламентом.

Стаття 74. Забезпечення позову

Якщо сторони не домовилися про інше, третейський суд може за заявою будь-якої сторони розпорядитися про вжиття стороною таких забезпечувальних заходів щодо предмета спору, які він вважає необхідними, з урахуванням положень цивільного та господарського процесуального законодавства. Третейський суд може витребувати від будь-якої сторони надати належне забезпечення позову у зв'язку з такими заходами. Про забезпечення позову виноситься мотивована ухвала.

ГЛАВА 14. Підготовка до третейського розгляду

Стаття 75. Підготовка розгляду справи

1. Склад третейського суду перевіряє стан підготовки справи до розгляду і, якщо визнає за необхідне, вживає додаткові заходи по підготовці справи.

2. Якщо склад третейського суду приймає додаткові заходи по підготовці справи, він повинен встановити строки, на протязі яких ці додаткові заходи повині бути виконані.

3. Головуючий складу третейського суду, або третейський суддя, який розглядає справу одноособово може давати відповідальному секретарю Третейського суду окремі доручення у зв'язку з підготовкою та проведенням розгляду справи. Він також доруч йому виклик сторін на засідання.

Стаття 76. Повідомлення сторін про засідання третейського суду

1. Третейський суд направляє сторонам повідомлення про день, час та місце проведення засідання третейського суду не пізніше ніж за десять днів до такого засідання.

2. Повідомлення направляється за останнім відомим місцем проживання фізичної особи чи за юридичною адресою або місцезнаходженням юридичної особи рекомендованим листом з повідомленням про вручення або цінним листом з описом вкладення або шляхом вручення під розписку, та вважаються доставленими, навіть якщо одержувач за цією адресою не знаходиться чи не проживає, а про зміну своєї адреси ним не було повідомлено іншу сторону належним чином або якщо він не з'явився за отриманням листа.

Стаття 77. Примирення сторін

1. Третейський суд застосовує заходи для примирення сторін, сприяє їм у вирішенні спору шляхом укладення мирової угоди на всіх стадіях процесу.
2. Третейський суд на початку розгляду справи повинен з'ясувати у сторін можливість закінчити справу мировою угодою.

Стаття 78. Укладення мирової угоди

1. Сторони мають право закінчити справу укладенням мирової угоди як до початку третейського розгляду, так і на будь-якій його стадії, до прийняття рішення.
2. Мирова угода не повинна порушувати права і законні інтереси інших осіб і суперечити закону.
3. Мирова угода затверджується третейським судом.

Стаття 79. Вирішення питання щодо затвердження мирової угоди

1. За клопотанням сторін третейський суд приймає рішення про затвердження мирової угоди. Мирова угода може стосуватися лише прав і обов'язків сторін щодо предмета спору.
2. Зміст мирової угоди викладається безпосередньо в рішенні третейського суду. До рішень третейського суду, прийнятих відповідно до цієї Статті, застосовуються правила розділу VI Закону України “Про третейські суди”.
3. Третейський суд не затверджує мирову угоду, якщо вона суперечить закону або порушує права і законні інтереси інших осіб.

ГЛАВА 15. Третейський розгляд

Стаття 80. Засідання третейського суду

1. Третейський розгляд здійснюється у засіданні третейського суду за участю сторін або їх представників, якщо сторони не домовилися про інше щодо їхньої участі в засіданні.
2. Третейський суд вправі визнати явку сторін у засідання обов'язковою.
3. Суддя, а при колегіальному розгляді справи головує у засіданні третейського суду:
 - 1) відкриває засідання третейського суду і оголошує, яка справа підлягає розгляду;
 - 2) перевіряє явку в судові засідання осіб, які приймають участь у справі, їх представників та інших учасників третейського розгляду, встановлює їх особи і перевіряє повноваження; встановлює, чи повідомлені належним чином особи, які не з'явилися у засідання, і які є відомості про причини їх неявки;
 - 3) з'ясовує питання щодо можливості слухання справи;
 - 4) оголошує склад третейського суду, повідомляє, хто веде протокол засідання третейського розгляду, хто приймає участь в якості експерта, перекладача, і роз'яснює особам, які приймають участь у справі, їх право заявляти відводи;
 - 5) роз'яснює особам, які приймають участь у справі, та іншим учасникам третейського процесу їх процесуальні права і обов'язки;
 - 6) видаляє з місця третейського розгляду свідків до початку їх опитування;
 - 7) визначає з врахуванням думки осіб, які приймають участь у справі, послідовність проведення процесуальних дій;
 - 8) з'ясовує, чи підтримує позивач позов, чи визнає позов відповідач, чи не бажають сторони закінчити справу мировою угодою;
 - 9) керує засіданням третейського суду, забезпечує умови для всебічного і повного дослідження доказів і обставин справи, забезпечує розгляд заяв і клопотань осіб, які приймають участь у справі.

Стаття 81. Наслідки неподання сторонами документів, інших письмових матеріалів або неявки сторін

Ненадання витребуваних третейським судом доказів, інших письмових документів чи матеріалів, неявка у засідання третейського суду сторін або їхніх представників, які належним чином були повідомлені про розгляд справи і проведення засідання третейського суду, не є перешкодою для третейського розгляду і прийняття рішення, якщо причина ненадання документів або неявки сторін у засідання визнана третейським судом неповажною.

Стаття 82. Наслідки неявки в засідання експертів, свідків, перекладачів

При неявці в судове засідання експертів, свідків, перекладачів, належним чином повідомлених про час і місце судових засідань, Третейський суд виносить ухвалу про відкладення судового розгляду, якщо сторони не заявили клопотання про розгляд справи за відсутністю зазначених осіб.

Стаття 83. Відкладення засідання третейського суду

1. Третейський суд відкладає третейський розгляд у випадках, передбачених цим Регламентом, а також у разі неявки в засідання третейського суду особи, яка приймає участь у справі, якщо у відношенні цієї особи у суду відсутні відомості про повідомлення її про час і місце третейського розгляду.

2. Третейський суд може відкласти третейський розгляд за клопотанням сторін.

3. У разі, якщо особа, яка приймає участь у справі і повідомлена належним чином про час і місце третейського розгляду, заявила клопотання про відкладення третейського розгляду з обґрунтуванням причини неявки у засідання, Третейський суд може відкласти третейський розгляд, якщо визнає причини неявки поважними.

4. Третейський суд може відкласти третейський розгляд за клопотанням особи, яка приймає участь у справі, у зв'язку з неявкою у засідання його представника з поважної причини.

5. Третейський суд може відкласти третейський розгляд, якщо визнає, що він не може відбутися в даному засіданні, у тому числі внаслідок неявки будь-кого з осіб, які приймають участь у справі, інших учасників третейського процесу, а також при задоволенні клопотання сторони про відкладення третейського розгляду у зв'язку з необхідністю надання нею додаткових доказів, при здійсненні інших процесуальних дій.

6. При відкладенні третейського розгляду Третейський суд вправі допитати свідків, які з'явилися, якщо в засіданні присутні сторони або їх представники. Показання цих свідків оголошуються у новому засіданні третейського суду.

7. Третейський розгляд може бути відкладений на строк, необхідний для усунення обставин, що послугували підставою для відкладення, але не більше ніж на один місяць.

8. Про відкладення третейського розгляду Третейський суд виносить ухвалу.

9. Про час і місце нового засідання Третейський суд повідомляє осіб, які приймають участь у справі, та інших учасників третейського розгляду. Особи, які з'явилися в засідання, повідомляються про час і місце нового засідання безпосередньо в засіданні третейського суду під розписку.

10. Третейський розгляд в новому засіданні третейського суду поновлюється з того моменту, з якого воно було відкладене. Повторний розгляд доказів, досліджених до відкладення третейського розгляду, не провадиться.

Стаття 84. Розгляд третейським судом заяв і клопотань осіб, які приймають участь у справі

1. Заяви і клопотання осіб, які приймають участь у справі, розглядаються третейським судом після того, як буде заслухана думка решти присутніх у засіданні третейського суду осіб, які беруть участь у справі.

2. За результатами розгляду заяв і клопотань третейський суд виносить ухвали.

Стаття 85. Дослідження доказів

1. При розгляді справи Третейський суд повинен безпосередньо дослідити докази у справі: ознайомитися з письмовими доказами, оглянути речові докази, заслухати пояснення осіб, які приймають участь у справі, показання свідків, висновки експертів, а також оголосити такі пояснення, показання, висновки, надані у письмовій формі.

2. Особа, яка приймає участь у справі, вправі дати третейському суду пояснення про представлені нею докази, і докази, витребувані третейським судом за її клопотанням, а також задати питання викликаним у судове засідання експертам і свідкам. При цьому першим задає питання особа, за клопотанням якої були викликані експерти і свідки.

Стаття 86. Перерва у засіданні третейського суду

1. Третейський суд за клопотанням особи, яка приймає участь у справі, або за власною ініціативою може об'явити перерву у засіданні третейського суду.

2. Перерва у засіданні третейського суду може бути об'явлена на строк, що не перевищує двадцяти днів.

3. Щодо перерви і часу продовження засідання, зазначається в ухвалі третейського суду.

4. Після закінчення перерви засідання третейського суду продовжується. Повторний розгляд досліджених до перерви доказів не провадиться, у тому числі при заміні представників осіб, які приймають участь у справі.

5. Особи, які приймають участь у справі і присутні в засіданні третейського суду до оголошення перерви, вважаються належним чином оповіщеними про час і місце засідання третейського суду, і їх нез'явлення у засідання після закінчення перерви не є перешкодою для його продовження.

Стаття 87. Проведення усного слухання

1. Для викладення сторонами своїх позицій на підставі доказів, що надаються, та для проведення усних промов сторін здійснюється усне слухання справи.

2. Слухання проводиться у закритому засіданні. З дозволу складу третейського суду, або третейського судді, який розглядає справу одноособово, і зі згоди сторін під час слухання можуть бути присутні особи, які не приймають участі у третейському розгляді.

Стаття 88. Розгляд на підставі письмових матеріалів

1. Сторони можуть домовитись про розгляд спору на підставі тільки письмових матеріалів, наданих сторонами, без проведення усного слухання.

2. Якщо надані матеріали виявляться недостатніми для розгляду спору, склад третейського суду, або суддя, який розглядає справу одноособово, може призначити усне слухання.

Стаття 89. Промови сторін

1. Після з'ясування всіх обставин справи та перевірки їх доказами головуєчий у засіданні третейського суду з'ясовує у осіб, які приймають участь у справі, чи не бажають вони доповнити матеріали справи. За відсутності таких заяв головуєчий у засіданні оголошує дослідження доказів закінченими і третейський суд надає право особам, які приймають участь у справі, висловити свою думку про те, як повинна бути вирішена справа, дати оцінку доказам, зробити висновки про встановлення чи не встановлення фактів, що мають значення для правильного розгляду справи, висловитись відносно правової кваліфікації спірних правовідносин з посиланням на закон, який, за їх міркуванням, регулює ці правовідносини, але лише з посиланням на обставини і докази, які були досліджені у засіданні третейського суду.

2. Черговість виступу сторін встановлюється суддею третейського суду, а у разі розгляду справи колегіально – складом колегії суддів.

Стаття 90. Відновлення дослідження доказів

1. У разі, якщо третейський суд під час або після промов сторін визнає за необхідне з'ясувати додаткові обставини або дослідити нові докази, третейський суд поновлює дослідження доказів, про що виноситься ухвала.

2. Після закінчення додаткового дослідження доказів, промови сторін проводяться у загальному порядку, встановленому цим Регламентом.

Стаття 91. Закінчення розгляду справи по суті

Після дослідження доказів у справі і промов сторін головуючий у засіданні третейського суду оголошує розгляд справи по суті закінченим і третейський суд виходить до іншої кімнати для прийняття рішення, про що оголошується присутнім у залі третейського засідання.

ГЛАВА 16. Зупинення провадження у справі

Стаття 92. Обов'язок третейського суду зупинити провадження у справі

1. Третейський суд зобов'язаний зупинити провадження у справі у випадках:

1) неможливості розгляду цієї справи до вирішення пов'язаної з нею іншої справи, що розглядається судом або до вирішення відповідного питання компетентними органами;

2) до вирішення третейським судом питання щодо наявності у нього відповідної компетенції для розгляду справи;

3) злиття, приєднання, поділу, перетворення юридичної особи, яка була стороною у справі або у зв'язку зі смертю або оголошення фізичної особи померлою, яка була стороною у справі, якщо спірні правовідносини допускають правонаступництво;

4) неможливості розгляду цієї справи у зв'язку з перебуванням однієї із сторін у складі Збройних Сил України або інших утворених, відповідно до закону, військових формувань, що переведені на воєнний стан.

2. З питань, зазначених у цій Статті, третейський суд виносить ухвалу, в якій зазначає строк, на який зупиняється провадження у справі.

Стаття 93. Право третейського суду зупинити провадження у справі

1. Третейський суд може за заявою особи, яка бере участь у справі, а також з власної ініціативи зупинити провадження у справі у випадках:

1) перебування сторони на строковій військовій службі або альтернативній (невійськовій) службі не за місцем проживання;

2) захворювання сторони, підтвердженого медичною довідкою, що виключає можливість явки до суду протягом тривалого часу;

3) перебування сторони у тривалому службовому відрядженні;

4) призначення третейським судом експертизи;

5) в інших випадках, коли суд вважатиме за необхідне зупинити провадження у справі, у зв'язку з неможливістю її розгляду, якщо на це погоджуються Сторони.

2. З питань, зазначених у цій Статті, третейський суд виносить ухвалу, в якій зазначає строк, на який зупиняється провадження у справі.

Стаття 94. Строки, на які зупиняється провадження у справі

1. Провадження у справі зупиняється у випадках, встановлених:

1) пунктом 1 частини першої Статті 91 цього Регламенту — до набрання законної сили судового рішення, від якого залежить вирішення справи або рішення відповідного компетентного органу;

2) пунктом 2 частини першої Статті 91 цього Регламенту — до винесення відповідної ухвали про наявність компетенції;

3) пунктом 3 частини першої Статті 91 цього Регламенту — до залучення до участі справи правонаступника чи законного представника;

4) пунктом 4 частини першої Статті 91 та пунктами 1-4 частини першої Статті 92 цього Регламенту

- до припинення перебування сторони у складі Збройних Сил України або інших утворених відповідно до закону військових формувань, що переведені на военний стан, на строковій військовій службі, альтернативній (невійськовій) службі, у службовому відрядженні;

- на час хвороби сторони;

- на час проведення експертизи;

5) пунктом 5 частини першої Статті 92 цього Регламенту – до усунення обставин, що зумовили зупинення провадження у справі або до подання спільної заяви Сторін щодо необхідності поновлення провадження у справі.

Стаття 95. Відновлення провадження у справі

1. Провадження у справі відновлюється ухвалою третейського суду за заявою особи, яка бере участь у справі, або з ініціативи суду після усунення обставин, що викликали його зупинення.

2. З дня відновлення провадження у справі перебіг процесуальних строків продовжується.

3. Після відновлення провадження третейський суд викликає сторони та інших осіб, які беруть участь у справі, і продовжує третейський розгляд.

ГЛАВА 17. Залишення позовної заяви без розгляду

Стаття 96. Підстави для залишення позовної заяви без розгляду

Третейський суд залишає позовну заяву без розгляду, якщо після її прийняття до розгляду встановить, що:

1) позовну заяву підписано, подано не уповноваженою особою;

2) належним чином повідомлений позивач без поважних причин не подав витребувані третейським судом матеріали, необхідні для вирішення спору, або не з'явився у засідання третейського суду і його нез'явлення перешкоджає вирішенню спору, якщо від нього не надійшла заява про розгляд справи за його відсутності;

3) спір між тими самими сторонами, про той самий предмет і з тих самих підстав розглядається в іншому суді;

4) позовна заява не відповідає вимогам цього Регламенту, або не було сплачено третейський збір і позивач не усунув цих недоліків у встановлений третейським судом строк або позивач подав заяву про залишення позову без розгляду

Стаття 97. Порядок і наслідки залишення позовної заяви без розгляду

1. У разі залишення позовної заяви без розгляду виноситься ухвала, в якій зазначаються підстави для залишення позовної заяви без розгляду. Копії ухвали направляються особам, які приймають участь у справі.

2. Залишення позовної заяви без розгляду не позбавляє позивача права знову звернутись у третейський суд з позовною заявою у загальному порядку після усунення обставин, що послуговували підставою для залишення заяви без розгляду.

ГЛАВА 18. Припинення третейського розгляду

Стаття 98. Підстави припинення третейського розгляду

1. Підставами для припинення третейського розгляду є такі випадки:

1) спір не підлягає вирішенню в третейських судах України;

2) є рішення компетентного суду між тими ж сторонами, з того ж предмета і з тих самих підстав;

3) позивач відмовився від позову;

4) сторони уклали угоду про припинення третейського розгляду;

- 5) підприємство, установу чи організацію, які є стороною третейського розгляду, ліквідовано;
- 6) Третейський суд є некомпетентним щодо переданого на його розгляд спору;
- 7) у разі смерті фізичної особи, яка була стороною у справі, якщо спірні правовідносини не допускають правонаступництва.

Стаття 99. Порядок і наслідки припинення третейського розгляду

1. Про припинення третейського розгляду Третейський суд постановляє ухвалу. В ухвалі Третейський суд зазначає підстави для припинення третейського розгляду, а також вирішує питання про розподіл між сторонами витрат. Копії ухвали направляються особам, які приймають участь у справі.

2. У разі припинення третейського розгляду повторне звернення до Третейського суду з приводу спору між тими самими сторонами, про той самий предмет і з тих самих підстав не допускається. Наявність ухвали про припинення третейського розгляду у зв'язку з прийняттям відмови позивача від позову не позбавляє відповідача в цій справі права на звернення до Третейського суду за вирішенням цього спору.

ГЛАВА 19. Рішення Третейського суду

Стаття 100. Прийняття рішення Третейським судом

1. Рішення Третейського суду приймається після дослідження усіх обставин справи третейським суддею, що одноособово розглядав справу, або більшістю голосів третейських суддів, які входять до складу третейського суду. Рішення оголошується у засіданні третейського суду.

2. Третейський суд вправі оголосити лише резолютивну частину рішення. У цьому випадку, якщо сторони не погодили строк направлення їм рішення, мотивоване рішення має бути направлено сторонам у строк, який не перевищує п'яти днів з дня оголошення резолютивної частини рішення.

3. Кожній стороні направляється по одному примірнику рішення.

4. У разі відмови сторони одержати рішення Третейського суду або її неявки без поважних причин у засідання Третейського суду, де воно оголошується, рішення вважається таким, що оголошене сторонам, про що на рішенні робиться відповідна відмітка, а копія такого рішення надсилається такій стороні.

Стаття 101. Вимоги до рішення Третейського суду

1. Рішення Третейського суду викладається у письмовій формі і підписується третейським суддею, який одноособово розглядав справу, або повним складом третейського суду, що розглядав справу, в тому числі і третейським суддею, який має окрему думку. Окрема думка третейського судді викладається письмово та додається до рішення Третейського суду.

2. Рішення Третейського суду скріплюється підписом директора **Товарної біржі „УМТБ”** та печаткою **Товарної біржі „УМТБ”**.

3. У рішенні Третейського суду повинні бути зазначені:

- 1) назва Третейського суду;
- 2) дата прийняття рішення;
- 3) склад третейського суду і порядок його формування;
- 4) місце третейського розгляду;
- 5) сторони, їх представники та інші учасники третейського розгляду, що брали участь у розгляді справи третейським судом;
- 6) висновок про компетенцію Третейського суду, обсяг його повноважень за третейською угодою;
- 7) стислий виклад позовної заяви, відзиву на позовну заяву, заяв, пояснень, клопотань сторін та їхніх представників, інших учасників третейського розгляду;

8) встановлені обставини справи, підстави виникнення спору, докази, на підставі яких прийнято рішення, зміст мирової угоди, якщо вона укладена сторонами, мотиви, з яких третейський суд відхилив доводи, докази та заявлені під час третейського розгляду клопотання сторін;

9) висновок про задоволення позову або про відмову в позові повністю або частково по кожній із заявлених вимог;

10) норми законодавства, якими керувався третейський суд при прийнятті рішення.

4. Висновки третейського суду, що містяться в рішенні по справі, не можуть залежати від настання або ненастання будь-яких обставин.

5. У разі задоволення позовних вимог у резолютивній частині рішення зазначаються:

1) сторона, на користь якої вирішено спір;

2) сторона, з якої за рішенням третейського суду має бути здійснено стягнення грошових сум та/або яка зобов'язана виконати певні дії або утриматися від виконання певних дій;

3) розмір грошової суми, яка підлягає стягненню, та/або дії, які підлягають виконанню або від виконання яких сторона має утриматися за рішенням третейського суду;

4) строк сплати коштів та/або строк і спосіб виконання таких дій;

5) порядок розподілу між сторонами витрат, пов'язаних з вирішенням спору третейським судом;

6) інші обставини, які третейський суд вважає за необхідне зазначити.

Стаття 102. Додаткове рішення

1. Якщо сторони не домовилися про інше, будь-яка із сторін, повідомивши про це іншу сторону, може протягом семи днів після одержання рішення звернутися до Третейського суду із заявою про прийняття додаткового рішення щодо вимог, які були заявлені під час третейського розгляду, але не знайшли відображення у рішенні.

2. Заяву про прийняття додаткового рішення має бути розглянуто тим складом третейського суду, який вирішував спір, протягом семи днів після її одержання Третейським судом.

3. За результатами розгляду заяви приймається додаткове рішення, яке є складовою частиною рішення третейського суду, або виноситься мотивована ухвала про відмову у задоволенні заяви про прийняття додаткового рішення.

Стаття 103. Роз'яснення рішення

1. Якщо сторони не домовилися про інше, будь-яка із сторін, повідомивши про це іншу сторону, має право протягом семи днів після одержання рішення звернутися до Третейського суду із заявою про роз'яснення резолютивної частини рішення.

2. Заяву про роз'яснення резолютивної частини рішення має бути розглянуто тим складом третейського суду, який вирішував спір протягом семи днів після її одержання Третейським судом.

3. За результатами розгляду заяви виноситься ухвала про роз'яснення рішення, яка є складовою частиною рішення, або мотивована ухвала про відмову у роз'ясненні рішення.

4. Здійснюючи роз'яснення резолютивної частини рішення, третейський суд не має права змінювати зміст рішення.

Стаття 104. виправлення рішення

Третейський суд у тому ж складі, з власної ініціативи або за заявою сторони третейського розгляду, може виправити у рішенні описки, арифметичні помилки або будь-які інші неточності, про що виноситься ухвала, яка є складовою частиною рішення.

Стаття 105. Обов'язковість рішення Третейського суду

1. Сторони, які передали спір на вирішення Третейського суду, зобов'язані добровільно виконати рішення Третейського суду, без будь-яких зволікань чи застережень.

2. Сторони та Третейський суд вживають усіх необхідних заходів з метою забезпечення виконання рішення Третейського суду.

ГЛАВА 20. Оскарження рішень Третейського суду

Стаття 106. Оскарження рішення Третейського суду

1. Рішення Третейського суду є остаточним і оскарженню не підлягає, крім випадків, передбачених Законом України “Про третейські суди”.

2. Рішення Третейського суду може бути оскаржене торонами, третіми особами, а також особами, які не брали участь у справі, у разі якщо третейський суд вирішив питання про їх права і обов'язки, у випадках, передбачених Законом України “Про третейські суди”, до компетентного суду відповідно до встановлених законом підвідомчості та підсудності справ.

3. Рішення Третейського суду може бути оскаржене та скасоване лише з таких підстав:

1) справа, по якій прийнято рішення Третейського суду, не підвідомча Третейському суду відповідно до закону;

2) рішення Третейського суду прийнято у спорі, не передбаченому третейською угодою, або цим рішенням вирішені питання, які виходять за межі Третейської угоди. Якщо рішенням Третейського суду вирішені питання, які виходять за межі Третейської угоди, то скасовано може бути лише ту частину рішення, що стосується питань, які виходять за межі Третейської угоди;

3) Третейську угоду визнано недійсною компетентним судом;

4) склад третейського суду, яким прийнято рішення, не відповідав вимогам статей 16, 19 Закону України “Про третейські суди”;

5) третейський суд вирішив питання про права і обов'язки осіб, які не брали участь у справі.

4. Заяву про скасування рішення третейського суду може бути подано до компетентного суду сторонами, третіми особами протягом трьох місяців з дня прийняття рішення третейським судом, а особами, які не брали участь у справі, у разі якщо третейський суд вирішив питання про їх права і обов'язки, - протягом трьох місяців з дня, коли вони дізналися або повинні були дізнатися про прийняття рішення третейського суду.

5. Скасування компетентним судом рішення Третейського суду не позбавляє сторони права повторно звернутися до Третейського суду, крім випадків, передбачених цією статтею.

6. У разі, якщо рішення третейського суду скасовано повністю або частково внаслідок визнання компетентним судом недійсною третейської угоди або через те, що рішення прийнято у спорі, який не передбачений третейською угодою, чи цим рішенням вирішені питання, що виходять за межі третейської угоди або рішення прийнято у справі, не підвідомчій третейському суду, відповідний спір не підлягає подальшому розгляду в третейських судах.

Стаття 107. Виконання рішення Третейського суду

1. Сторони, які передали спір на вирішення Третейського суду, зобов'язані добровільно виконати рішення Третейського суду, без будь-яких зволікань чи застережень, та вживати усіх необхідних заходів з метою забезпечення виконання рішення Третейського суду.

2. Рішення Третейського суду виконуються зобов'язаною стороною добровільно, в порядку та строки, що встановлені в рішенні. Якщо в рішенні строк його виконання не встановлений, рішення підлягає негайному виконанню.

3. Рішення Третейського суду, яке не виконано добровільно, підлягає примусовому виконанню в порядку, встановленому Законом України “Про виконавче провадження”.

ГЛАВА 21. Ухвали Третейського суду

Стаття 108. Винесення Третейським судом ухвал

З питань, що виникають у процесі розгляду справи і не стосуються суті спору, Третейський суд постановляє ухвали.

Стаття 109. Зміст ухвали

1. В ухвалі повинні бути зазначені:

- 1) дата і місце винесення ухвали;
- 2) найменування третейського суду, склад суду;
- 3) найменування і номер справи;
- 4) найменування осіб, які приймають участь у справі;
- 5) питання, з якого виноситься ухвала;
- 6) мотиви, з яких третейський суд дійшов до висновків, прийняв або відхилив доводи осіб, які приймають участь у справі, з посиланням на закони та інші нормативно-правові акти;
- 7) висновок за результатами розгляду третейським судом питання.

Ухвала, підписується третейським суддею або складом третейського суду, який виніс цю ухвалу.

Стаття 110. Направлення ухвали

1. Копії ухвали направляються особам, які приймають участь у справі, та іншими особам, яких вона стосується, рекомендованим листом з повідомленням про вручення або вручаються їм під розписку.

2. Копії ухвали направляються в п'ятиденний строк з дня винесення ухвали, якщо інший строк не встановлений цим Регламентом.

Стаття 111. Виконання ухвали

1. Ухвала, винесена третейським судом, виконується негайно, якщо інше не встановлено цим Регламентом або третейським судом.

ЧАСТИНА В. ОРГАНІЗАЦІЙНІ ПИТАННЯ

Стаття 112. Зберігання матеріалів справи, розглянутої Третейським судом

Справа розглянута Третейським судом, зберігається у Третейському суді протягом 10 років з дня прийняття рішення Третейського суду.

Стаття 113. Зберігання копій матеріалів справи, розглянутої Третейським судом

У разі вилучення матеріалів справи, розглянутої Третейським судом, компетентним органом або її направлення за запитом компетентного органу, у Третейському суді зберігається справа-замінник, до якої залучаються: копія третейської угоди, копії усіх судових рішень та ухвал по справі, копії документів про повідомлення Сторін про час і місце третейського розгляду, оригінал ддокументу, на підставі якого вилучено чи направлено матеріали справи.

Стаття 114. Видача дублікатів рішень Третейського суду

1. За заявою Сторони третейського розгляду або її правонаступника про втрату оригіналу рішення Третейського суду їй може бути виданий дублікат рішення.

2. Якщо у матеріалах справи є відомості про скасування компетентним судом рішення Третейського суду, дублікат якого вимагається, про це робиться відмітка на дублікаті рішення.

3. Видача дублікату рішення третейського суду здійснюється за плату, яка встановлюється директором товарної біржі „УМТБ”.

Стаття 115. Публікація рішень Третейського суду

1. Опублікування винесених Третейським судом рішень дозволяється з дозволу голови Третейського суду.

2. При опублікуванні таких рішень необхідно забезпечити нерозголошення комерційної таємниці. Голова Третейського суду може не допустити до опублікування й інші відомості.